

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/123/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519203735
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1519203735.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: R.. U. L., W.. XX.XX.XXXX, V. XXXXX/XX, F., zastúpený IVANOVIČ LEGAL s.r.o., Štúrova 11, Bratislava, IČO: 54 434 556, proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 47 256 281, zastúpený Škubla & Partneri s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 36 861 154, na ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalobcu proti rozsudku pre zmeškanie bývalého Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C/42/2019-216 zo dňa 14.septembra 2022 takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%..

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie v spoločenskom týždenníku T. X H., na strane č. XX, rovnakým písmom, akým bol uverejnený článok s názvom: „L. Y. A. V.“ v XX. čísle spoločenského týždenníka "T. X H.", ročník D., vydaného dňa XX.XX.XXXX na stranách č. XX, bez redakčného komentára alebo iného zásahu do obsahu ospravedlnenia, a to do 14 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „OSPRAVEDLNENIE: Obchodná spoločnosť News and Media Holding, a.s. ako vydavateľ spoločenského týždenníka „T. X H.“, sa týmto **o s p r a v e d l ň u j e** R.. U. L. z dôvodu, že v XX čísle spoločenského týždenníka T. X H., vydaného dňa XX.XX.XXXX, na strane č. XX uverejnila článok pod názvom: „L. Y. A. V.“, ktorý obsahuje skutkové tvrdenia, ktoré sú nepravdivé, resp. ničím nepodložené, pravdu skresľujúce a zavádzajúce a ktoré v spojení s mnohými dehonestujúcimi a difamujúcimi hodnotiacimi úsudkami autorov neoprávnene zasahujú do práva na ochranu osobnosti R.. U. L., keďže v značnej miere znižujú dôstojnosť, vážnosť, občiansku a profesionálnu česť R.. U. L., poškodzujú jeho dobré meno a vytvárajú nepriaznivý obraz o osobe R.. U. L. v spoločnosti.“ Súčasne s ospravedlnením sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.000 € v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca žalobcu ani žalobca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili. Predvolanie mal právny zástupca doručené dňa 20.08.2022 riadne a včas s poučením podľa § 278 C.s.p.. Právny zástupca žalovaného navrhol rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 278, § 279, § 281 C.s.p. a pre nečinnosť žalobcu rozhodol na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie podľa § 278 C.s.p., ktorým žalobu zamietol.

1.2. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný mal v konaní plný úspech a preto vyslovil, že má právo na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca cestou svojho právneho zástupcu z dôvodov podľa § 356 písm. b) C.s.p., ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vrátil vec súdu prvej inštancie na opätovné konanie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Zároveň spolu s odvolaním podal aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Nesúhlasil s napadnutým rozhodnutím a mal zato, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, a to konkrétne osobitné podmienky, keď predvolanie na pojednávanie nebolo riadne doručené žalobcovi, resp. právnenému zástupcovi žalobcu a v dôsledku nedoručenia Predvolania na pojednávanie žalobca nebol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v dôsledku nedostavenia sa na pojednávanie.

2.1. Poukázal na odôvodnenie rozsudku v ktorom súd uviedol, že právny zástupca žalobcu ani žalobca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť neospravedlnili. Predvolanie mal právny zástupca doručené dňa 20.08.2022 riadne a včas s poučením podľa § 278 C.s.p.. K uvedenému poukázal nato, že žalobca ako splnomocniteľ splnomocnil dňa 23.11.2018 na zastupovanie v predmetnom konaní JUDr. Miroslava Ivanoviča - advokáta, Grösslingova 45, Bratislava, IČO: 422 041 35, DIČ: 1081488727, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. XXXX. Mandát advokáta JUDr. Miroslava Ivanoviča zanikol vo februári 2022 a z dôvodu zániku mandátu advokáta JUDr. Miroslava Ivanoviča bola na ústrednom portáli verejnej správy L.sk deaktivovaná elektronická schránka JUDr. Miroslava Ivanoviča, advokáta. Následkom deaktivácie elektronickej schránky bolo/je, že elektronická schránka neumožňuje odosielať podania a prijímať úradné dokumenty a preto do predmetnej elektronickej schránky JUDr. Miroslava Ivanoviča, advokáta nebolo a nemohlo byť účinne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 20.08.2022. V odôvodnení rozsudku zo dňa 14.09.2022 konajúci súd tvrdí, že predvolanie na pojednávanie doručil riadne a včas právnenému zástupcovi žalobcu dňa 20.08.2022, pričom v rozsudku súd uvádza právne zastúpenie žalobcu advokátskou kanceláriou IVANOVIČ LEGAL s.r.o., IČO: 54 434 556, so sídlom Štúrova 11, Bratislava. Žalobca poukázal na to, že jeho aktuálny právny zástupca nebol v čase doručenia predmetných správ do elektronickej schránky majiteľa schránky - IVANOVIČ LEGAL s.r.o. splnomocnený na zastupovanie žalobcu v predmetnom konaní, t.j. v čase doručovania predvolania na pojednávania neexistovalo splnomocnenie žalobcu ako splnomocniteľa, ktorý by splnomocnil spoločnosť IVANOVIČ LEGAL s.r.o. ako splnomocnenca, a toto nie je ani súčasťou súdneho spisu. Dňa 04.10.2022 sa právny zástupca žalobcu na základe správy (notifikácie) z ústredného portálu verejnej správy L.sk prihlásil do svojej elektronickej schránky IVANOVIČ LEGAL s.r.o. na portáli L.sk a zistil, že mu boli zo strany súdu v predmetnej právnej veci doručené správy (správa s predmetom „6C/42/2019- predvolanie na TP: 14.09.2022“, dátum uloženia v schránke 20.08.2022; správa s predmetom „6C/42/2019- rozsudok“, dátum uloženia v schránke 30.09.2022) a to aj napriek skutočnosti, že subjekt IVANOVIČ LEGAL s.r.o. nezastupoval žalobcu v predmetnom súdnom konaní. V tomto smere predvolanie na pojednávanie spolu s poučením ako aj rozsudok pre zmeškanie, podľa súdu údajne doručené právnenému zástupcovi žalobcu dňa 20.08.2022, však žalobcovi neboli riadne a včas a účinne doručené (boli doručené nesprávnenému subjektu), pričom táto skutočnosť nenastala z dôvodov na strane žalobcu. V intenciách uvedeného nemohli nastať účinky riadneho doručenia Predvolania na pojednávanie s termínom pojednávania dňa 14.09.2022 spolu s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v dôsledku nedostavenia sa na pojednávanie, a preto súd nemohol vydať rozsudok pre zmeškanie. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že Predvolanie na pojednávanie vytýčené na 14.09.2022 spolu s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v dôsledku nedostavenia sa na pojednávanie nemožno považovať za doručené dňa 20.08.2022 a účinky doručenia nemožno spájať s týmto dátumom. Uvedené možno považovať za vážny dôvod, pre ktorý bol žalobca vylúčený z úkonu, čím boli porušené aj jeho procesné práva garantované právnymi predpismi.

2.2. Ďalej uviedol, že žalobca nemal a nemá dôvod byť neaktívny v súdnom konaní, nakoľko bol vzhľadom na jeho predchádzajúcu procesnú aktivitu v konaní aktívny a na písomnosti súdu vždy reagoval a rovnako je zreteľný jeho záujem zúčastniť sa súdneho konania. Poukázal na právne závery v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 podľa ktorých vydanie rozsudku pre zmeškanie je potrebné vždy posudzovať vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam sporu, pretože pri čisto gramatickom výklade zákona (pri lipnutí na formálnych podmienkach vydania rozsudku pre zmeškanie) by mohlo dôjsť

k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, ktorý právny záver ÚS SR je podľa jeho názoru aplikovateľný aj v opačnej situácii keď sa inak v konaní aktívny žalobca nedostaví na pojednávanie. Z prezentovaného záveru ÚS SR teda vyplýva, že ani v prípade, ak by aj boli kumulatívne splnené všetky formálne zákonné predpoklady, súd nemusí vydať rozsudok pre zmeškanie - ak by jeho vydanie bolo zjavne nespravodlivé. Súd v tomto prípade teda pochybil, keď pri vydaní rozsudku pre zmeškania žalobcu len formalisticky prihliadal na gramatický výklad jednotlivého ustanovenia C.s.p. o rozsudku pre zmeškanie bez toho, aby zobral do úvahy účel inštitútu rozsudku pre zmeškanie, zásady civilného sporového konania, zachovanie procesných práv žalobcu a povinnosť súdu rozhodovať v súlade s korektívom spravodlivosti. Jednotlivé súdy by sa preto pri vydávaní rozsudku pre zmeškanie mali odkloniť od prílišného formalizmu a mali by sa zamerať na skutočnú podstatu práva na spravodlivý proces a iba v prípade, ak sa vydanie rozsudku pre zmeškanie bude javiť ako spravodlivé aj z hľadiska materiálneho by mal byť tento rozsudok vydaný.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý mal zato, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené boli a navrhol aby odvolací súd zamietol návrh na zrušenie rozsudku, rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. K dôvodom odvolania v prvom rade uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mandát advokáta na zastupovanie žalobcu v tomto konaní zanikol vo februári 2022. Z plnomocenstva zo dňa 23.11.2018 nevyplýva, že by toto bolo časovo obmedzené, pričom rovnako sa ani v spisovom materiáli nenachádza akýkoľvek právny úkon, ktorým by žalobca, resp. advokát, oznámili súdu zánik udeleného splnomocnenia žalobcom advokátovi na zastupovanie žalobcu v tunajšom konaní a dôvody zániku. Z obsahu odvolania sa možno domnievať, že žalobca naznačuje akýsi zánik mandátu ex lege, t. j. v dôsledku zmeny formy výkonu advokácie advokátom zo samostatného výkonu advokácie na výkon advokácie ako konateľ Advokátskej kancelárie v súlade s ust. § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o advokácii“). Takýto spôsob zániku plnomocenstva však právny poriadok Slovenskej republiky nepozná. Poukázal na ustanovenia § 33b Občianskeho zákonníka a nato, že zmenu formy výkonu advokácie právnym zástupcom žalobcu, ako to naznačuje žalobca v odvolaní, nemožno považovať za spôsob zániku plnomocenstva. K zániku plnomocenstva ex lege dochádza iba v prípadoch uvedených v predchádzajúcom bode. Ani po ukončení činnosti advokáta ako SZČO, JUDr. Miroslav Ivanovič nestratil oprávnenie na výkon advokácie v zmysle Zákona o advokácii, nedošlo k jeho výmazu zo zoznamu advokátov vedeným Slovenskou advokátskou komorou, a teda jeho mandát advokáta reálne nezanikol. V súlade s ust. § 12 Zákona o advokácii došlo iba k zmene formy výkonu advokácie JUDr. Miroslavom Ivanovičom, čo však nemá vplyv na trvanie oprávnenia JUDr. Miroslava Ivanoviča na výkon advokácie. Uvedené rovnako potvrdzuje i Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej praxi sp. zn. 2Obdo/V1/2016. K zániku plnomocenstva advokáta tak spôsobom, aký naznačuje žalobca v odvolaní, nemohlo dôjsť. Ak navyše zo súdneho spisu nevyplýva, že by akúkoľvek zmenu vo vzťahu k udelenému splnomocneniu zo dňa 23.11.2018 samotný žalobca, resp. advokát, oznámili súdu v zmysle § 92 ods. 1 C.s.p. v čase pred nariadením pojednávania, ktoré bolo nariadené až o vyše 6 mesiacov od žalobcom tvrdeného zániku mandátu advokáta na zastupovanie v konaní. Účelovosť argumentácie žalobcu potvrdzuje i skutočnosť, že aj toto odvolanie podal žalobca prostredníctvom Advokátskej kancelárie konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Miroslava Ivanoviča, t.j. ak by Advokátska kancelária nebola oprávnená konať v mene žalobcu, tak by nemohla v mene žalobcu ani podať odvolanie.

3.1. Rovnako neobstojí ani argumentácia žalobcu, ktorou poukazuje na svoju predchádzajúcu procesnú aktivitu v konaní ako akúsi poľahčujúcu okolnosť v prospech žalobcu, keď je zrejmé, že práve procesná pasivita žalobcu stojí za dôvodmi na vydanie rozsudku. Ako totiž vyplýva zo súdneho spisu, nejde o prvú nedôslednosť žalobcu v tomto konaní. Nedostatok plnomocenstva na zastupovanie žalobcu bol identifikovaný už pri podaní žaloby advokátom, kedy súd musel žalobcu vyzývať na doplnenie plnomocenstva. V prípade podaného návrhu na prikázanie veci inému súdu zase žalobca ostal pasívny pri úhrade poplatku za procesný úkon, ktorý ani po opakovanej výzve súdu neuhradil. Z procesnej histórie žalobcu v tomto konaní sa tak javí, že žalobca bol viackrát v konaní nedôsledný ba až pasívny. V nadväznosti na tieto skutočnosti sa tak nemožno stotožniť ani s návrhom žalobcu na zrušenie Rozsudku. Nejde tu v žiadnom prípade o prílišný formalizmus zo strany súdu prvej inštancie, ako uvádza žalobca v návrhu.

4. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku nepodal.

5. O návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškania rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. B5-6C/42/2019-268 zo dňa 12.8.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2025, tak, že návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu zamietol s poukazom na ust. § 278 , § 281 ods. 1,2 C.s.p..

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania žalobcu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. c) C.s.p. pretože smerovalo proti rozsudku, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a dôvody taxatívne uvedené v § 356 písm. b) C.s.p. neboli zistené.

7. Podľa § 278 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

7.1. Podľa § 356 písm. b) C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

7.2. Podľa § 386 písm. c) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7.3. Vo všeobecnosti predstavuje rozsudok pre zmeškanie podľa § 278 C.s.p. osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalobcu v civilnom sporovom konaní. Žalobca je procesnou stranou, ktorej je zverená zodpovednosť za priebeh sporu. Rozsudok pre zmeškanie žalobcu je možné vydať iba na nariadenom pojednávaní. Procesná pasivita žalobcu v konaní sa prejavuje tým, že si neplní svoju povinnosť v konaní, a to, že bez dôvodne nedostaví na nariadené pojednávanie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúcej, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (pozri uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 25/2013).

7.4. Kontumačný rozsudok pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 C.s.p. prichádza do úvahy iba v tých prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. V zmysle nich sa vyžaduje, aby bola podaná žaloba na plnenie (§137 písm. a) C.s.p.), bol žalobca riadne a včas predvolaný na pojednávanie, bol žalobca v predvolaní na pojednávanie poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalobca sa nedostavil na pojednávanie, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, žalovaný navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

8. V predloženej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal aby súd žalovanému uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie a zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.000 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Súd prvej inštancie nariadil na deň 14.9.2022 na hodinu 9.00 hod pojednávanie. Predvolanie na pojednávanie (č.l. 212 spisu) obsahovalo poučenie pre strany o následkoch nedostavenia sa strán na pojednávanie vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. Predvolanie bolo doručované len právnomu zástupcovi žalobcu IVANOVIČ LEGAL s.r.o., Štúrova 11, Bratislava, IČO: 54 434 556. Predvolanie mu bolo doručené dňa 20.8.2022 a tento svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Právny zástupca žalovaného navrhol rozhodnúť vo vzťahu k žalobcovi rozsudkom pre zmeškanie.

9. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, a to z dôvodu, že žalobca ako splnomocniteľ splnomocnil dňa 23.11.2018 na zastupovanie v predmetnom konaní JUDr. Miroslava Ivanoviča - advokáta, Grösslingova 45, Bratislava, IČO: 422 041

35, DIČ: 1081488727, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. XXXX. Mandát advokáta JUDr. Miroslava Ivanoviča zanikol vo februári 2022 a predvolanie na pojednávanie spolu s poučením žalobcovi neboli riadne a včas a účinne doručené, pretože boli doručené nesprávne subjektu IVANOVIČ LEGAL s.r.o., Štúrova 11, Bratislava, IČO: 54 434 556 (pozri odsek 2.1.).

9.1. Žalobca naznačuje zánik mandátu JUDr. Miroslava Ivanoviča - advokáta ex lege, t. j. v dôsledku zmeny formy výkonu advokácie advokátom zo samostatného výkonu advokácie na výkon advokácie ako konateľ advokátskej kancelárie v súlade s ust. § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorá skutočnosť mala podľa jeho názoru za následok, že predvolanie s poučením mu nebolo riadne doručené. Vzhľadom na uvedené potom bolo potrebné vyriešiť otázku, či zmenou formy výkonu advokácie zaniká pôvodná plná moc udelená advokátovi, alebo či zastúpenie trvá naďalej.

9.2. Uvedenou otázkou sa zaoberal Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. 2ObdoV/1/2016 konštatoval, že ak advokát vykonáva advokáciu ako jeden zo spoločníkov právnickej osoby (pôvodne vykonával advokáciu samostatne), nedošlo k zániku plnomocenstiev na zastupovanie. Tým, že advokát začal vykonávať po udelení plnomocenstva na zastupovanie v konaní advokáciu ako spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným, neprestal vykonávať advokáciu, ako subjekt práva uvedený advokát nezanikol, preto plnomocnenstvo na zastupovanie v konaní zaväzovalo advokáta konať v mene žalovaných aj po zmene spôsobu výkonu advokácie. Splnomocnený zástupca žalovaných po zmene spôsobu výkonu advokácie vykonával advokáciu ako osoba oprávnená konať v mene právnickej osoby - advokátskej kancelárie ako konateľ. Dovolací súd v tejto veci dodal, že splnomocnenie zaniká len z dôvodov taxatívne uvedených v § 33b Občianskeho zákonníka (na toto rozhodnutie nadviazal najvyšší súd i v rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/42/2019, 5Cdo/125/2021, 6Cdo/33/2023, porov. aj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 68/2020).

9.3. V súlade s vyššie uvedenou ustálenou rozhodovacou praxou odvolací súd zastáva názor, že zmenou formy výkonu advokácie pôvodná plná moc udelená advokátovi nezaniká a zastúpenie trvá naďalej (zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zánik tohto splnomocnenia). Preto ak bola v konaní žalobcom udelená plná moc JUDr. Miroslavovi Ivanovičovi (§ 12 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii) a v priebehu konania začal advokát vykonávať advokáciu ako (jediný) konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 12 ods. 1 písm. e/ zákona o advokácii) plnomocnenstvo na zastupovanie v konaní zaväzovalo advokáta konať v mene žalobcu aj po zmene spôsobu výkonu advokácie. Súd prvej inštancie potom správne doručoval predvolanie aj s poučením subjektu IVANOVIČ LEGAL s.r.o., Štúrova 11, Bratislava, IČO: 54 434 556, keďže JUDr. Miroslav Ivanovič od 3.3.2022 vykonáva advokáciu v mene a na účet tejto spoločnosti, ktorej je spoločníkom a konateľom čím považuje odvolací súd námietky žalobcu za nedôvodné.

10. Žalobca v podanom odvolaní tiež namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, a to z dôvodov prílišného formalizmu pri posudzovaní podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku zo strany súd prvej inštancie (pozri odsek 2.2.).

10.1. Doslovný gramatický výklad § 278 C.s.p. naznačuje, že ak sú splnené formálne podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, súd je povinný takýto rozsudok vydať, a to bez možnosti zváženia individuálnych okolností prípadu a procesnej situácie v konaní („Na pojednávaní rozhodne súd...“). Napriek tomuto zdanlivo jednoznačnému zneniu zákona naráža automatické vydanie kontumačného rozsudku na ústavné limity práva žalobcu na spravodlivý proces, čo potvrdila už rozsiahla judikatúra Ústavného súdu. Ústavný súd judikoval, že všeobecný súd nemôže vydať rozsudok pre zmeškanie automaticky, teda že nestačí preveriť splnenie formálnych podmienok, ale musí veľmi starostlivo zvážiť s ohľadom na okolnosti daného prípadu, či použitie tohto nástroja nebude neprimerane zasahovať do procesných práv žalobcu. Súd má pristupovať k vydaniu kontumačného rozsudku zdržanlivo. Ak má pochybnosti, teda ak okolnosti prípadu jednoznačne nesvedčia o procesnej pasivite strany, rozsudok pre zmeškanie by nemal vydať. (I. ÚS 233/2019, III. ÚS 373/2020 a sp. zn. III. ÚS 121/2021, podobne aj III. ÚS 354/2021, III. ÚS 89/2021 alebo III. ÚS 288/2021).

10.2. V ojedinelých prípadoch nemusí súd napriek splneniu zákonných podmienok rozsudok pre zmeškanie vydať; napr. ak strana sporu bola počas celého konania aktívna a v konaní prebehlo rozsiahle dokazovanie. Treba zvážiť konkrétne okolnosti prípadu. V prejednávanej veci neprebehlo žiadne

dokazovanie, vo veci síce boli okrem pojednávania na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie nariadené 2 pojednávania a to dňa 4.5.2020 (zrušené z dôvodu COVIDU) a dňa 24.1.2022 (zrušené z dôvodu prekážky na strane zákonnej sudkyne). Na pojednávania na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie sa právny zástupca žalobcu nedostavil a súd prvej inštancie vychádzal legitímne práve z procesnej pasivity žalobcu, ktorá vyvrcholila až jeho neúčastou na pojednávani. Z obsahu súdneho spisu, je zrejmé, že nejde o prvú nedôslednosť žalobcu v konaní, keďže súd prvej inštancie musel žalobcu vyzývať na doplnenie plnomocenstva (č.l. 24 spisu) a v prípade podaného návrhu na prikázanie veci inému súdu žalobca ostal pasívny pri úhrade poplatku za procesný úkon, ktorý ani po opakovanej výzve súdu neuhradil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je rozsudok pre zmeškanie v tomto prípade výsledkom pasivity žalobcu, ktorý spor inicioval a je zodpovedný za priebeh sporu.

11. V zmysle citovaného ust. § 356 písm. b) C.s.p. je potom významné, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu, ktorým je dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku (t.j. že neboli splnené podmienky osobitne zakotvené pre vydanie tohto druhu rozsudku) a tiež že neboli splnené ani procesné podmienky konania - platné pre každé súdne konanie, za splnenie ktorých môže súd konať vo veci (t.j. napr. nedostatok právomoci súdu, procesnej subjektivity, existenciu prekážky rozsúdenej veci, prekážky začatého konania a pod.). Existencia takéhoto zákonného dôvodu - t.j., že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie - je podmienkou prípustnosti odvolania proti uvedenému rozhodnutiu. Pokiaľ teda odvolací súd dospeje k záveru, že tento zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť podľa § 386 písm. c) C.s.p., pretože odvolanie smeruje proti rozsudku, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Z iného dôvodu, než ktorý je uvedený v cit. ust. § 356 písm. b) C.s.p. nemožno rozsudok pre zmeškanie napadnúť odvolaním.

12. Hoci žalobca odôvodnil svoje odvolanie skutočnosťami, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, odvolací súd nezistil, žeby neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a nezistil ani nesplnenie procesných podmienok (tzv. podmienok konania v zmysle § 161 ods. 1 C.s.p.) ako podmienok, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť, z dôvodu ktorého v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) C.s.p. odmietol odvolanie žalobcu ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. per analogiam, keďže Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách odvolacieho konania v prípade odmietnutia odvolania. Ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania upravuje situáciu najbližšiu odmietnutiu odvolania (odvolací súd vec meritorne neprejednal), preto súd postupoval podľa tohto ustanovenia. Žalovanému preto vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).